

En ung mor

Mando Diao

Klen och svag och blek om kind
i linnetyg och i stubb
i en liten skrubb på
en gammal vind
satt en sjuttonårig tös
på en kistas lock och frös
med ett byltebarn, som grät
lagt i sitt knä

Det blir väl aldrig bra igen
för den,
som har ingen enda vän,
för Gud vet hur det går,
för i lagen står,
vad en får, när en lagt och lönn.
Gud som haver, Fader vår,
jag får gå i sjön!

Ba, ma, låt
lagom, lilla styggen,
jag vill vända dig ryggen,
åt ditt pip och låt

Ska jag kväva dig, fy, fy
det är grymt att kväva dig,
så jag får skura, jag får sy
och försöka att sträva.

Ba, ma, kanske tror
att mor
vill ge mat och skor,
vill ge klär
åt ett otäckt sådant där,
som är fött i hor.
Jag får väl dra mig fram
genom fattigdom och skam
och den usla karln
får betala för sitt barn.